

ՔՐԻՍՏՈՍ՝ ՊԱՏԱՐԱԳԵԱՂ... .

«... Նափստապատ սիրով զմեզ զգեսաւորեցեր,
 քում սուրբ խորհրդոյդ լինել սպասաւոր...»:

Յղիվարդին, 1963 ին

Խորհուրդ խորի՛ն. կը քրթրոայ վանկ առ վանկ,
 Խորհուրդ կտրած այս պարսէզը, խունկ-բուրլառ,
 Որուն սեմին ահա՛ կանգնած բազմավանկ
 Քաղցրը ձայն մը կարծես կուլայ բառ առ բառ.
 Քրիստոս՝ պատարագեա՛լ...

Խորհուրդ խորի՛ն. կը հեկեկայ հեռակայ
 Աննիւք մարմին դարձած բլուրն ալ անդին.
 Խորհուրդ եւ լո՛յս. գէմ կը բռնեն բազմաչեայ
 Սերովբէներ, թառած անոր գագաթին.
 Քրիստոս՝ պատարագեա՛լ...

Երկինն ամբողջ՝ երկիր իջած ի վերուս,
 Իբր հոգիներ՝ լարուած իննար, մեկուսի՛
 Կը սպասարկեն պատարագին այս անսուս,

Կը հաղորդուին մաքուր արեամբն Յիսուսի.
 Մինչ դպիրներ կը սաղերգեն հոգոց ի գին,
 Նախամասոյց պատարագին երգն յետին.
 Քրիստոս՝ պատարագեա՛լ...

ՀՄԱՅԵՍԱԿ ԴՐԱՆԵԱՆ

(Գերսեմանիի պարսեզ, 15 Յունիս 1909)

